

У походе селу Влакча
у срцу Шумадије

ПРВИ СРПСКИ ПИЛОТ НИЈЕ ЗАБОРАВЉЕН

Полагање венца у име Команде РВ и ПВО

Надахнуту беседу у спомен првом српском пилоту припремио је мр Златомир Грујић

На челу колоне која је од Основне школе „Јулијана Ћатић“ према родној кући Михајла Петровића кренула је државна и застава Удружења пензионисаних војних летача и падобранаца. На небо плавој застави у рукама Мирка Бошњака, исписано је: „Отаџбини и позиву заувек привржени! Заклетвом вечном, одбрани слободног неба верни! У летење и неизмерне плаве висине вечно заљубљени!“

То је мото ваздухопловаца Србије. Испред куће првог српског пилота Михајла Петровића Академски хор „Смиље“ интерпретира Химну Србије. Потом делегација је полагају венце. На челу је делегација РВ и ПВО коју су сачињавали потпуковник Бори-

воје Смиљановић, мајор Бојан Ђурашовић и поручник Стефан Костић. У име Удружења пензионисаних војних летача и падобранаца венац полагају председник мр Златомир Грујић и потпредседник Војислав Стојановић. Завичајно удружење из Влакче представљају Драгољуб Швабић, секретар и Александар Јовановић, члан.

Ту су и ђаци-основци Дијана Илић, Филип Вучковић, Тамара Илић, Стеван Петровић... С посебним пијететом према првом српском пилоту беседу је припремио Златомир Грујић:

– Србија, ево, већ 105 година, развија авијацију, захваљујући храбрим људима који су се почетком 20. века смело хватали укош-

тац са изазовима ваздухопловства. Међу њима је и наредник Михаило Петровић, први српски пилот – рођени Влакчанин.

Овде у Шумадији, срцу Србије је његова родна кућа, постојана више од века, са скромним белегом да је ту поникао први српски пилот... На Београдском Новом гробљу на породичној гробници брата му Живана Петровића, налази се плоча од мермера са натписом да ту почивају мошти Михаилове и његова порука поколењима „Часно је за Отаџбину мрети!“

Нећемо стати, јер ако станемо, ми ћемо пасти, ако не будемо махали крилима – летели, пашћемо као камен на земљу, а то за

Наставак на 31. страни →

Пред фотографијом првог српског пилота Михајла Петровића

Меморијал Михајла Петровића празник је свих ваздухопловаца Србије

У Тополи је положен венац на спомен-обележје Зорану Томићу, првом пилоту погинулом изнад Новске 1991. године

Пензионисани ваздухопловци уручили су Завичајном удружењу Спомен-диплому

Академски хор „Смиље“ вредан је пратилац активности пилота

бу се дарују и разни документи и предмети који ће представљати основу за формирање својеврсног музеја о првом српском пилоту.

Домаћин свечаности Драгољуб Швабић, секретар Завичајног удружења истакао је да се ове године обележава 15 година од када је започета нова прича о легендарном пилоту.

–Огроман ентузијазам, жељу и вољу испољени смо да бисмо створили причу достојну имена и дела Михајла Петровића. Кроз Влакчу је продефиловало много сјајних људи... Ето, започели смо са много ствари и идеја а много тога нисмо урадили, али не одустајемо. Ово је прича има поруку, истакао је Швабић.

Председник Ваздухопловног савеза Србије Лабуд Булатовић, обративши се поштоваоцима лика и дела Михајла Петровића, поставио је питање откуд то да су Петровић и сијасет потоњих врхунских пилота поникли управо из овог краја централне Србије. Као одговор понудио је тезу да су се они предали позиву из срца, да неко постаје изузетан пилот само ако у себи начини праву релацију између срца и ума.

–Откуд то да смо међу најбољима на свету у параглајдингу, падобранству, моторном летењу, и ултралаком летењу? Ту мисао посвећујем Удружењу пензионисаних војних летача и падобранаца. Људи енергије коју имају Грујић, Величковић, Стојановић и ини пилоти кадри су да изврше сваки задатак.

Али има и негативних примера. Јуче сам био на једном састанку цивилних авијатичара. Кажем им: идем сутра у Влакчу, а један од надобудних ми вели – а где ти је то? Све му овоме додајем да треба волети Србију, она је најважнија од свега.

Меморијал посвећен Михајлу Петровићу садржи и промоцију села Влакча. У данима отвореног дворишта проглашавају се за најуспешније мештани који најбоље уреде животну околину око куће.

Академски хор „Смиље“ зачинио је сећање на славног пилота родољубивим песмама. Није изостала ни можда најлепша корачница пилота „Хеј војници, ваздухопловци, челична крила наше армије...“

Све док ваздухопловци Војске Србије, активни и пензионисани, буду походили Влакчу и док живи Завичајно удружење „Михајло Петровић“, први српски пилот неће бити заборављен.

Да ли је дошло време да му се достојно одужимо?

Текст и фотографије
Звонимир Пешић

Застава поноса и славе у рукама пензионисаног пилота Мирка Бошњака

нас не би било добро, јер смо крилати људи – летачи, рекао је Грујић.

Радоје Томашевић, члан Градског већа Краљева, задужен за решавање питања ратних војних инвалида и породица палих бораца, обраћајући се присутнима, навео је да ће бити покренута иницијатива да се обнови родна кућа Михајла Петровића. Аеро клуб у граду на Ибру који носи име првог српског пилота ове године обележава 90 година постојања и успешног рада. Тај клуб школовао је многе генерације спортских пилота и једриличара, па представља колектив за углед.

Свечаност посвећена Михајлу Петровићу настављена је у згради основне школе. Најпре су чланови Удружења пензионисаних војних летача и падобранаца поклонили основној школи и Завичајном клубу по неколико занимљивих књига и табле са фотографијама снимљеним на претходним меморијалима. Сваке године Завичајном клу-

Pripremili smo za vas
specijalne pogodnosti
pri kupovini u
Yuhor dućanima.

Za više informacija,
posetite najbliži
Yuhor Dućan objekat.

Vojni Penzioneri

**Veliki Popust
za
Vojne Penzionere**

ВОЈНИ Ветеран

ТАСИЛО ВОЈНИХ ПЕНЗИОНЕРА СРБИЈЕ • ГОДИНА XV • БРОЈ 161 ЈУН 2017.

О лечењу у Војномедицинској
академији и актуелним
проблемима

**ИЗМЕЋУ ЗАХТЕВА
И МОГУЋНОСТИ**

Шта нам се догађало
1991. године

**КАДИЈЕВИЋЕВЕ
„ПРЕТЊЕ”**

Измене Статута Удружења
војних пензионера Србије

**ПРАКСА ДИКТИРА
НЕОПХОДНЕ
ПРОМЕНЕ**